

Finansdepartementet
Sendes elektronisk

31. desember 2019

Høringsuttalelse - NOU 2019: 15 Skatterådgiveres opplysningsplikt og taushetsplikt

Det vises til Finansdepartementets brev av 02.09.19 hvor skatterådgiverutvalgets utredning NOU 2019: 15 Skatterådgiveres opplysningsplikt og taushetsplikt sendes på høring. Denne ble ikke i første omgang sendt til Juristforbundet. Vi har i etterkant fått en svært kort frist til 31.12.19.

Samtidig er Juristforbundet med dets forening «Bedriftsjuristene», med over 1700 medlemmer hvorav en ikke ubetydelig del er internadvokater, en sentral samfunnsaktør innen det rettspolitiske felt som berører advokatrollen. Gitt den mangelfulle tid til disposisjon som er tildelt Juristforbundet til å komme med vårt syn før nyttår, samtidig som vi ser det som svært viktig at vårt syn blir hørt, gir vi nedenfor en kort redegjørelse for de mest sentrale forhold som berører våre medlemmer.

Av høringssvarene ser vi at høringsuttalelse fra Advokatforeningen og Finans Norge langt på vei understøtter våre syn i denne saken, og gir derfor vår tilslutning til disse.

Nedenfor gir vi en kort oppsummert begrunnelse for det fortsatte behov for internadvokaters taushetsplikt.

Plikt til taushet (sterk taushetsplikt) for våre medlemmer som er internadvokater, er etter vårt skjønn og erfaring, meget viktig for at internadvokaten kan yte gode advokattjenester til sin arbeidsgiver.

Advokatforeningen i pkt. 6.4.5 anfører at: *Dersom internadvokatene mister sin sterke taushetsplikt og dermed klientens rett til fortrolig kommunikasjon med sin advokat, vil grunnlaget for internadvokatordningen i realiteten forsvinne. Dette gjelder uavhengig av om internadvokatene får beholde advokattittelen eller ikke.*

Dette vil blant annet kunne medføre at eksterne advokater engasjeres til et oppdrag, ikke fordi klienten mener at de tilfører verdi, men fordi klienten ønsker å kunne kommunisere i fortrolighet med sin advokat. Dette vil være en samfunnsøkonomisk uheldig løsning.

Juristforbundet vil i den sammenheng vise til at nettopp internadvokatens dybdekunnskap om den virksomhet han jobber i, er avgjørende faktor for å kunne yte rask, mer presis og bedre begrunnede råd til arbeidsgiver, enn hva en ekstern advokat generelt kan yte.

Vi kan videre ikke se at behovet for å frata internadvokatens sterke taushetsplikt er velfundert, i forhold til det mål man ønsker å oppnå. Vi vil her særlig fremheve Advokatforeningens pkt. 6.4.6, hvor det anføres:

Etter Advokatforeningens syn har ikke skattemyndighetene påvist noe reelt behov for at internadvokater må fratas sin sterke taushetsplikt for den egentlige advokatvirksomheten. Advokatforeningen viser i denne sammenheng til at opplysningsplikten overfor skattemyndighetene bare omfatter faktiske opplysninger, ikke juridiske vurderinger.

De faktiske opplysningene en skattyter har som er relevante for ligningen av selskapet, vil gjennomgående være tilgjengelig andre steder i virksomheten enn hos internadvokatene og korrespondansen med dem. Internadvokaters sterke taushetsplikt vil dermed ikke være til hinder for at skattemyndighetene vil få denne faktiske informasjonen.

Ovennevnte syn støttes også av Finans Norge, og som de også anfører på side 21, går dette forslaget langt utover det forutsatte mandat til utvalget: *Skatterådgiverutvalget foreslår dessuten et generelt unntak for alle internadvokater - ikke bare de som eventuelt yter skatterådgivning. Det er Finans Norges klare oppfatning at forslaget vil ha inngripende konsekvenser langt utover skatterelatert opplysningsplikt.*

Etter vårt skjønn må derfor internadvokatens uavhengighet og sterke taushetsplikt ta utgangspunkt i Advokatlovutvalgets utredning (NOU 2015: 3 Advokaten i samfunnet). At Skatterådgiverutvalget på denne måte skal gå imot sentrale deler av det omfattende arbeid som ble nedlagt både i forkant og etterkant av NOU 2015:3, er etter vårt skjønn, uheldig.

Med vennlig hilsen

Norges Juristforbund v/
Leder av Bedriftsjuristene
Erik Warberg